Zaterdag 24 Maart 1928 Nummer 1 Prijs : 30 centiemen

DE KOMMUNIST

Orgaan van de Oppositiegroep der K. P. B.

OPSTEL EN BEHEER :
A. HENNAUT
64, Graystraat, 64
Ett-rbe k-Brussel
Postch. 114.755, Clem. Dumortier
ABONNEMENTSPRIJS:
Drie maanden . . . . fr. 3.75
Zes maanden 7.50
Een jaar . . . . . 15.—

De vraagstukken van de oppositie in de K. I.

De vastheid van de oppositie

De groote geschillen die sinds jaren in de Kommunistische Internationale bestaan, hebben, in België, hun uitdrukking gevonden, in een belangrijke gebeurtenis. De Nationale Konferentie van de Kommunistische Partij, gehouden op 11 en 12 Maart, heeft daadwerkelijk haar oppositie uit haar rangen gesloten. Door dit feit zal deze Konferentie een belangrijke plaats innemen in de revolutionaire beweging van dit land.

De stalinisten van de K. P. B. koesterden een oogenblik de hoop de oppositie den mond toe te snoeren. Sommigen hoopten dat zij zich zou onderwerpen. De ontgoocheling kwam rap voor de eersten. De valschheid van de berekening van de anderen was even rap bewezen.

De oppositie had kennis genomen van de resoluties gestemd op de laatste zitting van het Executief Komiteit van de Kommunistische Internationale. Zij wist dat zij voor de keus stond : Ofwel volledig kapituleeren en voor altijd afzien om beroep te doen op de organen van de Partij en van de K. I., ofwel uitgesloten worden.

De misdadigste fouten in de arbeidersbeweging zijn de vertwijfelingen en de zwakheden van groepen, die op beslissense oogenblikken, de revolutionaire tradities tegen hun vernietigers moeten verdedigen. De oppositie van de K. P. B. moest in de tegenwoordige toestanden die verdediging verzekeren. Zij heeft iedere verzwakking van haar standpunt met kracht en vastheid verworpen. Dat is de werkelijke rede van haar uitsluiting.

De stalinisten zullen te vergeefs hun werkelijke doeleinden trachten te dekken achter de keus die zij zoowel de gedeporteerden van de Russische partij als de oppositie van de Belgische partij opdringen.

De gedeporteerde kommunisten van Sovjet-Rusland hebben de stalinistische politiek ontegensprekelijk ontmaskerd. De meerderheid van de K. P. R. ziet er van af de moeilijkheden van de proletarische macht op te lossen, helt tot het opportunisme over en begint er haar praktijk van te maken. Zij moedigt de verdedigers van deze praktijk. Zij slaat op degenen die er zich onverbiddelijk tegen verportunisme : zij beticht op een lade gewone maneuvers van het opportunisme : zij belicht op een lage wijze, haar tegenstanders van de fouten die zij zelf bedrijft.

Het Uitvoerend Komiteit van de K. I. heeft zich, zonder uitzondering, aan de zijde van de Russische stalinisten gesteld. Zoo heeft het zichzelf veroordeeld, in zijn resoluties over de internationale arbeidersbeweging, de grofste stommiteiten uit te drukken.

Wij zullen het in onze aanstaande ontleding van die resoluties duidelijk maken. Zij kunnen slechts tot opportunistische daden leiden, onderbroken door linksche koortsaanvallen, en putschistische raaskalling.

Onze Belgische stalinisten moesten den vloed volgen. Zij deden al hun best om te liegen, te bedriegen, te belasteren en de volledigste konfusie in de rangen van de Partij te brengen. Vermits zij het opportunisme door de K.I. goedgekeurd moesten goedpleiten, hadden zij zich niet te weerhouden om het elektoralisme en gansch de sociaal-demokratische strooming in de Partij te verdedigen. Het voorbeeld kwam van boven : men had dien vleugel in de partij te vernietigen en uiteen te slaan die het vast beslist was zijn revolutionaire organisatie en bekwaamheid te versterken.

De oppositie had geen oogenblik te twijfelen aan het doel dat het U.K. van de K.I. gezamenlijk met de Belgische stalinisten wilden bereiken met hun aanval op haar.

In haar wilden wij de revolutionaire principen treffen waarop de K.I. werd gegrondvest. Door de vernietiging van de oppositie tracht het opportunisme slechts voordeeliger voorwaarden te scheppen voor de toepassing van zijn verderfelijke politiek. De stalinisten keeren den rug naar het revolutionaire kommunisme en trachten degenen die het getrouw blijven, te treffen.

De oppositie zal hun betrachtingen breken en ze voor de arbeiders ontmaskeren. Onder haar leiding, zullen ze den weg naar het kommunisme vinden, door den onmedoogenden, geduldigen en hardnekkigen strijd, vrij van alle kompromies, tegen de bourgeoisie.

De oppositie verbergt zich niet de geweldige moeilijkheden die zij zal ontmoeten in haar revolutionairen strijd, voor de instandhouding van het kommunisme, ontdaan van elk stalinistisch uitgroeisel.

Zij begeeft zich op een engen weg, in gesloten maar weinig talrijke rangen. Zij zal er zich ophouden, vast, beslist en gesloten, op voorwaarde dat zij haar gedachten duidelijk maakt over elk vraagstuk dat de arbeidersbeweging betreft. Zij zal niet lang wachten om het te doen.

Bij den aanval van de bourgeoisie, de offensief van de sociaal-demokratie tegen haar gericht kennen wij nu den haat en den strijd van de stalinisten er bij.

Maar niets heeft ooit, in de arbeidersbeweging kunnen zegepralen over diegenen die besloten waren de diepste verzuchtingen van hun klas uit te drukken en haar de middelen van haar bevrijding aan te duiden.

De oppositie zal haar plicht doen dank zij haar geslotenheid.

W. VAN OVERSTRAETEN.

De jacht op de kommunisten

We vernemen dat onze kameraad Parent Louis, lid van de Kommunistische Jeugd, te Seraing een dagvaardiging ontving om voor de 8ste korrektioneele kamer te Luik te verschijnen. Deze kameraad beging de misdaad om de dingen bij hun naam te noemen en op een kommunistische meeting de aanwezige speurhonden van de regeering bij hun familienaam genoemd te hebben. Het is te verwachten dat deze kameraad tot gevangenisstraf veroordeeld zal worden aangezien andere kameraden voor dezelfde feiten ook dergelijke straffen opliepen.

Deze vervolgingen bewijzen eens te meer dat de bourgeoisie vast besloten is haar offensief tegen de revolutionaire voorhoede ten einde toe te drijven. Alleen de krachtdadige weerstand der arbeiders zal dit offensief kunnen breken.

Bedriegen en beliegen

Op Maandag 19 Maart besluit men in de« Volksgazet », op Van Overstraeten doelend : *Zal hij evenwel den moed hebben zijn Mea Culpa te maken en eerlijk durven bekennen dat hij sedert jaren de arbeiders belogen en bedrogen heeft?*

We weten niet of Eekelaers dit schreef, wel dat deze den onderbaas is van dit blad. En hij weet wat de arbeiders beliegen en bedriegen is. Die kerel, de vurige bevechter van de oorlogssocialisten ten tijde van de Tripoliteinsche oorlog, uiterst linksch Marxist en tevens antimilitarist, ontpopte zich in korten tijd als oorlogssocialist, leverancier in kanonnenvleesch, mits dikke premies, te Hampstead (Londen). Hij was verdediger van de mouchards aan de militaire overheid. Bij al die karweien voor de verdelging van het Duitsche militarisme, bleef hij achter z'n inktpot op een rustig bureel. Zijn eenige bekommernis was z'n huid en z'n positie te vrijwaren. En zoo'n bloedzuiger schrijft of laat over beliegen en bedriegen schrijven.

't Is om van te kotsen.

Invalied.

BRUSSEL

Op Woensdag 28 Maart, om 7 u. 30, in de feestzaal van het « Huis der Trammannen »

OPENBARE EN TEGENSPREKELIJKE MEETING

Onderwerp: De Oppositie in de B. K.P. en de toestand der arbeidende klasse.

Sprekers:

W. VAN OVERSTRAETEN
A. HENNAUT

DE LANDELIJKE KONFERENTIE der PARTIJ

De Landelijke Konferentie der Partij heeft dus op 11 en 12 Maart plaats gehad met als eenig punt ter bespreking : de oppositie in de Russische Kommunistische Partij en in de Kommunistische Internationale.

De lezers van « De Kommunist » zullen zeker de bespreking die de Konferentie voorafgegaan is in de partijbladen gevolgd hebben. Wij kunnen ons dan ook er bij bepalen de nieuwe feiten aan te stippen, die zich sinds het verschijnen van het laatste « diskussieblad » in de « Roode Vaan » hebben voorgedaan. Vooraf dienen we nog even het loensche optreden van twee meerderheidsmannen, Morriens en Jacquemotte, aan de kaak te stellen, die drukking op den drukker van het blad trachtten uit te oefenen, om alzoo te verhinderen dat het diskussieblad nog verscheen. Deze menschen hebben dus een besluit van het Uitvoerend Bureel der Partij met behulp van niet-partijgenooten trachten te sabotteeren. Het is bijna onnoodig te zeggen dat de meerderheidsmannen uit het Uitvoerend Bureel geweigerd hebben deze sabottage te veroordeelen. Het ging er immers om de politiek van de meerderheid der Internationale te verdedigen en de minderheid de mond toe te snoeren, daarvoor hoeft men zich toch aan geen enkele voorschrift van de discipline te houden!

Het besluit van het Uitvoerend Bureel der Partij de bespreking in de partijbladen tien dagen voor den aanvang van de Landelijke Konferentie te sluiten, had vooral tot doel de minderheid te beletten te antwoorden op de resolutie genomen op de jongste vergadering van het Uitvoerend Komiteit van de Kommunistische Internationale. Men weet hoe deze resolutie (1) de oppositie als een sociaal-demokratische, de sovjet-macht en de diktatuur van het proletariaat vijandige beweging afschildert. De meerderheid weet heel goed dat deze zoo gewaagde als lasterlijke aantijging niet de minste aan een ernstig onderzoek kan weerstaan, vandaar het zwijgen dat de oppositie werd opgelegd.

Zij heeft niet gezwegen. Wij slaagden er in de waakzaamheid van het argusoog van de stalinistische meerderheid te verschalken en een korte verklaring in het fransch blad «Le Drapeau Rouge» te doen inlasschen. Deze daad van zelfverdediging heeft reeds een plaats in de geschiedenis gekregen als een « aanslag » op het wettelijk gezag der Partij! We weten nu meteen op welke fantasie de praatjes over de « aanslagen » van de Russische oppositie tegen de Sowjet-macht en de partij berusten.

***

Dat was dus de atmosfeer bij de opening van de Landelijke Kon-

(1) Zie « De Roode Vaan » van 3 Maart.

ferentie. Het spreekt vanzelf dat wij heel de verantwoordelijkheid van onze daden op ons genomen hebben. Plicht vooral was om het gemanœuvreer van de meerderheid en haar huichelarij, vooral waar het geldt haar wil om uit te sluiten, aan de dag te brengen.

De Resolutie van het Uitvoerend Komiteit der K.I. heeft het besluit van het XVe Kongres van de Russische Partij voor eigen rekening overgenomen : wie de gedachte van de oppositie deelt stelt zich van zelf buiten de Kommunistische Internationale. Dit oorlogswapen tegen de oppositie brengt de tweespalt in de kommunistische rangen. De meerderheid der Belgische Partij heeft met zich voor deze resolutie uit te spreken ook de verdeeldheid gebracht in de rangen der kommunistische beweging alhier. Deze verantwoordelijkheid durft ze echter niet *openlijk* voor de arbeiders nemen. Vandaar dat zij vertelde aan al wie het maar gelooven wilde, dat niemand voor zijn ideeën zou uitgesloten worden.

De oppositie heeft dat schijnheilig gedoe aangeklaagd en heeft openlijk verklaard dat wijl de meerderheid de bewijsgronden der oppositie niet de minste had weerlegd, zij voort zou gaan met haar oppositioneele bedrijvigheid zoowel binnen als buiten de partij.

De stemming gaf 34 voor de resolutie van de oppositie tegen 74 voor die van de meerderheid. Ter konferentie waren 33 afgevaardigden voor de oppositie en 75 voor de meerderheid gekomen. Wanneer men bedenkt met welke sluiksche middelen deze laatste in haar strijd tegen de oppositie te werk ging, hoe leugen en laster er schering en inslag waren, dan mag dat resultaat als een ware sukses voor de minderheid betiteld worden.

De rede van den vertegenwoordiger van de Kommunistische Internationale, hoe behendig ook, heeft haar doel gemist. Het kon ook niet anders; de berichten die ons dagelijks van uit Sowjet-Rusland toekomen zijn het bewijs dat de neo-kapitalistische elementen aan de diktatuur van het proletariaat tornen en dat tegen hen met de grootste onverbiddelijkheid dient opgetreden te worden. Tegen zulke feiten moet de slimst opgebouwde argumentatie als een kaartenhuis in elkander storten.

DE PROLOOG DER UITSLUITINGEN

Onmiddellijk na de stemming over de richtlijnen werd een kommissie samengesteld dat voor doel had « waarborgen van de oppositie af te dwingen voor de naleving der discipline ».
De meerderheid had reeds van te voren een lijstje van kandidaten klaargemaakt en ook een lijstje van diegenen onder de oppositioneelen die voor de kommissie moesten verschijnen. Eenparig werd door de oppositie besloten niet voor de kommissie te verschijnen en daarop werd de plenaire vergadering der konferentie voor den eersten dag gesloten.

DE MANEUVERS VAN DE MEERDERHEID WORDEN DUIDELIJKER

's Maandagsmorgens bracht de kommissie verslag uit over haar werkzaamheden. Als besluit legde zij een resolutie voor waarbij de kameraden Van Overstraeten, Hennaut, Lesoil, Lootens, Cloosterman en Polk voor een tijdperk van minstens (!) zes maanden geschorst werden. Daarbij werd Van Overstraeten gelast ontslag te nemen als kamerlid.

De oppositie legde een geschreven verklaring af die men elders in dit blad zal kunnen lezen en waarin ze verklaarde haar werking te zullen voortzetten.

Bij de stemming werden 74 stemmen voor het verslag der kommissie en 34 stemmen er tegen uitgebracht.

De Konferentie wilde dan overgaan tot de benoeming van het nieuw Centraal Bestuur. Vooraleer echter legde kameraad Lesoil namens de oppositie een verklaring af : « De meerderheid maakt het de verdere samenwerking met ons onmogelijk. Kiest dus zelve uw Centraal Bestuur. We trekken ons terug en gaan ons eigen weg. »

De oppositie verliet daarop de zaal.

ENSCENEERING: DE OPPOSITIE VAN DIEFSTAL EN INBRAAK BESCHULDIGD!

« De Roode Vaan » en « Le Drapeau Rouge » hebben in vette letters gewag gemaakt van den «diefstal» en van de «inbraak» die op het partijsekretariaat zouden gepleegd zijn. Sensatiewekkende historietjes als deze komen natuurlijk in het kraam van onze meerderheid te pas daar hun politieke argumenten van zeer minderwaardig gehalte zijn. Gunnen we hen dus dat pleiziertje als troost.

Wat is er nu van aan van heel deze historie?

We kennen de werkwijze van onze meerderheidsmannen of liever van hun kopstukken. We weten dat ze van hun eerste vervalsching niet gebarsten zijn. De diskussie hier en in de Russische Partij heeft bewezen hoe zij bedrog en leugen om de positie van hun tegenstanders in een valsch daglicht te plaatsen weten te hanteeren. Wij hebben doodeenvoudig willen verhinderen dat zij deze methode zouden toepassen op de geschiedenis van de Kommunistische Partij die de oppositie zoowel als de meerderheid heeft helpen opbouwen. We zullen niet geheel en al kunnen beletten dat zij onze positie in het verleden verdraaien. De dokumenten die wij weggenomen hebben zullen ons ten minste in staat stellen om de al te grove verdraaiingen weer recht te helpen. De partijkaarten en zegels werden per vergissing weggenomen, de partij heeft ze sindsdien weer in haar bezit gekregen. We hebben ook enkele technische middelen meegenomen die ons zullen dienen om de kommunistische werking alhier verder voort te zetten. Voor wat betreft de rekeningen der partij, daarvoor benoemde ons Landelijk Komiteit reeds een kommissie die voor taak heeft ze na te zien. De kassaldo zal dienen om de kosten te dekken van de werking der oppositie. Zoo staan dus de zaken. De meerderheid kan misschien nog een tijdje voortgaan de arbeiders tegen ons op te zweepen. We nemen de volle verantwoordelijkheid van onze daden en we zijn overtuigd dat de arbeiders die de overwinning van het kommunisme willen, ons gedrag zullen goedkeuren.

GENT

GROOTE TEGENSPREKELIJKE MEETING

Op Zaterdag 31 Maart, om 7 u. 30, openbare en tegensprekelijke meeting in het «Arbeidershuis», Noorderkaai,52.

Onderwerp: De Oppositie-groep der B.K.P. en de K.I.

Sprekers:

W. VAN OVERSTRAETEN
VAN DOOREN en MELCKEBEKE

Debat gewenscht!

Arbeiders, in massa naar onze meeting. Het is beslist noodzakelijk dat gij op de hoogte wordt gesteld van de nieuwe toestanden, waarin de revolutionaire arbeiders van dit land komen te staan.

Het Bestuur
der Gentsche Oppositie-groep.

DE STAKING DER ANTWERPSCHE SCHEEPSHERSTELLERS

De strijd welke bij het verschijnen van dit blad reeds in de 3de week is, vindt vooral zijn oorsprong in het niet naleven, langs patroonszijde, van het kollektief kontrakt, aangegaan tusschen de C.M.B., afd. Antwerpen eenerzijds, en de Federation of Ship repairers anderzijds. In bewust kontrakt was er tusschen de wederzijdsche partijen overeengekomen dat er slechts bij dringende gevallen zou overgewerkt mogen worden, en dat de betrokken werklieden, de boven de 48 gewerkte uren, die zelfde week of uiterst in den loop der volgende week, zouden verzuimen. Daar is langs patroonszijde nooit gevolg aan gegeven, met het gevolg, dat er arbeiders waren, die 60 à 70, zelfs tot 120 uren op ééne week maakten, en er andere arbeiders werkloos op straat stonden. Dit was natuurlijk een wapen in handen der bazen, om de bewuste arbeiders te verplichten ook overuren te maken, ofwel de straat op, daar er toch genoeg plaatsvervangers te vinden waren. Dit heeft voor gevolg gehad dat er meermaals verwijten geslingerd werden van hen die regelmatig zonder werk waren, naar de anderen die meer begunstigd waren. Nadat er een paar maal klachten geuit waren, werd door het dagelijksch bestuur, in samenwerking met de délégués, besloten naar middelen uit te zien om daar paal en perk aan te stellen. Het is dan na verschillende gedachtenwisselingen dat er na eene stemming besloten werd het kollektief kontrakt waar wij niets aan hadden, vermits het niet werd nageleefd, op te zeggen. Daarbij kwam een eisch voor loonverhooging en een vast aanwervingsbureel waar alle scheepsherstellers zouden aangenomen worden.

Nadat het kontrakt dan per brief den 12 November l.l. werd opgezegd, stonden we dus ingevolge een paragraaf van bedoeld kontrakt, een maand na opzeg ervan, vrij, en werd er besloten dat tot de doorvoering van onze eischen zou vergegaan worden zoodra de gelegenheid ons gunstig was. Die gelegenheid heeft zich dan ook voorgedaan en nadat door de uitdagende houding van Béliard Chrigton de reeds opgezweepte gemoederen werden aangevallen, brak de staking onder de branders van hoogergenoemde firma uit en werd gevolgd door alle scheepsherstellers der schepen, die in de droge dokken lagen, zoodat de strijd voor wat betreft degene welke buiten uit werken, 2 dagen later algemeen was. Door het bestuur in samenwerking met het aktiekomiteit werd die beweging uitgebreid tot het werkhuispersoneel en we staan nu, buiten enkele individuen, allemaal in strijd. Niettegenstaande hebben de patroons gemeend dat ze toch den hun toegeworpen handschoen moesten oprapen en besloten met de hun trouw gebleven elementen hun werk voort te zetten. Maar ze hadden niet gerekend dat er nog solidariteit tusschen de arbeiders is, en dat de kameraden dokwerkers weigerden die schepen te lossen of te laden waar strijdbrekers aan 't werk waren. Dit heeft voor gevolg gehad dat de beestjes van boord zijn gevlogen, en dat er op geen enkel schip nog herstellingen gebeuren. De geest onder de stakers is dan ook optimistisch en wij voorzien dan ook dat, dank zij de solidariteit der kameraden transportarbeiders, de strijd niet lang zal duren en een algeheele overwinning zal brengen aan de arbeiders.

Daarom dus, kameraden van den bassijn, hoog de harten, en gaat voort, hand in hand met alle kameraden van het transportbedrijf, en de zege is aan ons.

PROLA.

In den A. D. B.

Een welgelukte manifestatie voor het bondsgebouw

De oppositie-mannen van den A.D.B. hadden voor Woensdag 21 Maart de diamantbewerkers opgeroepen voor het bondsgebouw ingevolge eene afspraak van de vorige week, te komen vernemen hoe ver het stond met hun aanvraag bij het Bestuur neergelegd om eene ledenvergadering te houden met dagorde : de loonbeweging.

Een duizendtal bondleden verdrongen zich voor het bondsgebouw toen Aerts, bondsraadslid, den vensterriggel van het bondsgebouw beklom om aan de leden beknopt den gang van zaken uiteen te zetten. Onder alle oogpunten werd door hem een scherpe kritiek uitgebracht op het beleid van den Bond dat door allen beaamd werd. Het Bondsraadslid Blindeman nam ook het woord en zei dat hij de opmakerij van onzen Voorzitter tegenover sommige bondsleden beslist moest afkeuren. Dat hij het nochtans noodig achtte dat er met de juweliers samengewerkt werd om het klandestinisme te kunnen bekrempen en eene loonsverhooging internationaal zich ontegenzeggelijk opdrong. Nadat Aerts nog een paar woorden tot de leden had gericht ging hij over tot het aflezen van eene protestmotie aan het Bestuur gericht, die met algemeene stemmen min twee werd aangenomen.

Vooraleer naar boven te gaan werd beroep gedaan op de leden om de werking der oppositie geldelijk bij te springen en gingen een paar leden der oppositie over tot de omhaling.

Bovengekomen werd er gezocht naar den Voorzitter Louis Van Berkelaer om hem de protest-motie te overhandigen; maar hij die gewoon is de leden voor praatjesmakers uit te maken, bleef onvindbaar. Bij Jan Bartels gekomen werd door Aerts het gebrek aan moed van den voorzitter verweten en de motie neergelegd.

De 50-tal sterke delegatie kon niet nalaten onder scherpe bewoordingen aan het adres van Bartels aan hare verontwaardiging lucht te geven.

Beneden gekomen sprak makker Aerts de leden nogmaals toe over verschillende organisatorische kwesties en stelde voor om over te gaan tot het benoemen van een aktie-komiteit waarop een vijftigtal diamantbewerkers zich aanboden.

Na met de kameraden van het aktie-komiteit de plaats van hunne eerste bijeenkomst besproken te hebben, gingen de kameraden uiteen met de gedachte den strijd voort te zetten èn tegen de juweliers èn tegen hunne helpers het Dag. Bestuur van den A.D.B.

EEN OOGGETUIGE.

Op de Landelijke Konferentie der K. P.

De verklaringen door de oppositie afgelegd

In antwoord op het verslag van de bijzondere kommissie die op de Nationale Konferentie werd benoemd, legde de oppositie de volgende verklaringen af :

***

GEEN KAPITULATIE

I. — De konklusies der Resolutie van het Plenum van het Uitvoerend Komiteit der Kommunistische Internationale geven aan dat « de deelname aan de Trotskistische oppositie, de solidariteit met haar begrippen, onvereenigbaar zijn met de tegenwoordigheid in de rangen der Kommunistische Internationale ».

De Resolutie voegt erbij dat de «kommunistische partijen een verbitterden strijd moeten voeren om de Trotskistische groepen te likwideeren, en vooral tegen hun leiders, maar terzelfdertijd moeten zij den ideologischen strijd voeren om de nog aarzelende arbeiders, maar die nog niet met de oppositie gebroken hebben, te winnen».

Aldus, herhaalt deze resolutie letterlijk de beslissingen van het XVe Kongres van onze Russische Partij.

Deze resolutie lanceert dus niet alleen het verbod tegen de inzichten der oppositie. Het E.K. der K.I. stelt zich niet tevreden, gedurende een bepaalde periode, de diskussie met de oppositie uit te stellen, en haar uitdrukkelijk een strikte gehoorzaamheid aan de discipline, gedurende deze periode, voor de uitvoering der genomen beslissingen te gelasten. Zij stelt de oppositie voor de keus tusschen de **uitsluiting** en den **politeken zelfmoord.**

Men tracht aldus, door een lomp maneuver, te ontsnappen aan de openlijke bekentenis van 't willen der meest duidelijk vastgestelde breuk.

II. — De oppositie verwerpt, zonder de minste aarzeling, het voorstel van politieken zelfmoord dat het E.K. haar doet.

Zij beschouwt dat de verloochening van haar positie, in de huidige historische voorwaarden, gezien de stelselmatige steun die aan de praktijk van het opportunisme, bedekt met revolutionaire phrasen, gegeven wordt in de Internationale, een onzegbare misdaad is ten opzichte voorhoede.

Alleen de schaamtelooze verdraaiing en de gewetenlooze laster, hebben de meerderheid toegelaten de thesissen der oppositie met het nieuw-mensjevisme, het sociaal-fascisme te vereenzelvigen. In werkelijkheid richten deze thesissen zich tegen de neigingen naar rechts der R.K.P. en der K.I. Zij beoogen een strijd zonder compromis voor het handhaven van de Lenistische lijn.

VOOR DE TERUGOPNAME DER BANNELINGEN

III. — De oppositie der B.K.P. solidariseert zich geheel en al met de oproep welke de gedeporteerden der R.K. P. tot de Internationale richtten, en waarvan wij de volgende passages vermelden:

« De voorbereiding van het XVe Kongres der Partij, bijeengeroepen na een tusschenruimte van twee jaar, in tegenstrijdigheid met de statuten der partij, was op zichzelf een duidelijke en ernstige manifestatie van de groeiende dwang van het apparaat, zich meer en meer steunende op de onderdrukkingsmaatregelen. Van zijn kant, heeft het XVe Kongres zonder beraadslaging en de debatten overrompelend, een resolutie aangenomen volgens dewelke het Kongres voortaan alle twee jaren bijeen zal komen.

» In 't land van de proletarische diktatuur waarvan de Kommunistische Partij de uitdrukking is, is heen het, tien jaar na de October-revolutie, dat 't noodig was aan de partij haar elementaire recht te ontnemen minstens eens per jaar de aktiviteit van haar organen en voor alles van haar Centraal Komiteit te kontroleern.

» In de meest ongunstige omstandigheden geschapen door den burgeroorlog en den hongersnood, kwam het Kongres somtijds tweemaal per jaar bijeen, maar nooit minder dan één keer per jaar. Toen beraadslaagde en beslistte de Partij werkelijk over alle kwesties, terwijl zij nooit ophield meester over haar lot te zijn.

» Welke machten dwingen dan nu om het Kongres als een slechte noodzakelijkheid te beschouwen, welk men tot het minimum tracht terug te brengen? Deze machten zijn niet die van het proletariaat. Zij zijn het resultaat van een vreemde onderdrukking, uitgeoefend op haar voorhoede. Deze drukking heeft geleid tot de uitsluiting van de oppositie en tot de deportatie van oude bolsjewistische militanten naar Siberie en andere afgelegen landen.

»Wij stooten de beschuldiging van ons af te streven naar de stichting nieuwe partij. Wij zeggen vooruit dat de elementen van een tweede partij in werkelijkheid buiten 't weten om van de massa der partij, en voor alles buiten weten van hun proletarische kern vergaderen op het trefpunt waar gedegenereerde elementen van 't apparaat der Partij en van der Staat en nieuwe eigenaars zich ontmoeten. De ergste vertegenwoordigers van de bureaukratie, wel of niet voorzien van de kaart der partij, die absoluut niets gemeen hebben met de internationale proletarische revolutie, groepeeren zich steeds meer, aldus steunpunten scheppende voor een tweede partij die zich begint af te teekenen en die in den loop harer ontwikkeling de linkervleugel der thermidorische krachten kan worden.

» De beschuldiging volgens dewelke wij de verdedigers van de historische lijn van het bolsjevisme, er naar zouden schreven een tweede partij te stichten, dient in werkelijkheid onbewust om het diepe geheime werk der historische aan het proletariaat vijandige krachten te bedekken. Tegenover deze ontwikkeling, waarschuwen wij de K.I.; vroeg of laat zal een dag komen waarop deze ontwikkeling voor allen duidelijk zal zijn, maar iedere verloren dag brengt ontegensprekelijk het succes van den tegenstand in gevaar.

» Onze deportatie, soldaten van de October-revolutie, en wapenbroeders van Lenin, is de duidelijkste uitdrukking van de veranderingen die in 't land hebben plaats gehad, wat de klassen-overeenkomsten betreft, ook de duidelijkste uitdrukking van het afglijden van de leiding naar het opportunisme. Wij blijven er niet minder van overtuigd dat de grondslag van de macht der Sovjets altijd samengesteld is door het proletariaat Het is nog gansch mogelijk het systeem van de proletarische diktatuur in zijn evenwicht te herstellen, te konsolideeren, door de gedragslijn radikaal te wijzigen, door de fouten te herstellen, door diepgaande hervormingen aan te wenden, zonder nieuwe revolutionaire beroeringen. Deze mogelijkheid zal werkelijkheid worden, indien de K.I. energiek tusschenkomt. Wij doen beroep op al de kommunistische partijen zoowel als op het wereldkongres, terwijl wij dringend vragen om al de kwesties in 't volle licht te onderzoeken en met de geheele deelname van de massa's der partij. Op dit oogenblik weerklinkt het Testament van Lenin meer dan ooit als een profetie. Niemand weet hoeveel tijd de historische loop der gebeurtenissen ons nog laat om de begane fouten te verbeteren. Wij onderwerpen ons aan de macht, we verlaten onze functies in de Partij en in de Sovjets voor een zinnelooze en doellooze verbanning.Maar wij twijfelen er niet alleen geen oogenblik aan dat de Partij elk van ons nog zal noodig hebben, maar ook niet dat op 't uur der nakende gevechten, ieder van ons zijn plaats in de rangen der Partij weer zal innemen.

» Wij vragen aan het VIe Kongres van de K.I. ons weer in de partij terug aan te nemen. »

IV. — Terwijl zij van de oppositie haar zelfvernietiging eischt, kondigt het E.K. van de K.I. tegen haar een verdubbelde aanval aan.

Voor deze aanval en voor de taktiek van verspreiding, verklaart de oppositie van de B.K.P. openlijk en zonder eenige dubbelzinnigheid de wapens niet te kunnen neerleggen.

Gegeven zijnde dat de vernietiging der oppositie de K I. ten prooi laat aan de rechtsche elementen welke 't meest vijandig staan tegenover 't Leninisme, verborgen onder het masker van formalistisch loyalisme en bureaukratie, meent zij op deze aanval te moeten antwoorden en al haar energie te moeten gebruiken om haar af te slaan.

Daar de meerderheid der partij, daarin geholpen door de vertegenwoordigers der K.I., reeds vóór de Nationale Konferentie, van alle middelen gebruik heeft gemaakt om het gezichtspunt der oppositie te vervalschen, en dat in de laatste dagen de meerderheid zelf zoo ver ging haar stem te versmoren, verklaart de oppositie zich besloten alle noodige schikkingen te nemen om te beletten dat haar stellingen vervalscht en diskrediet zouden gebracht worden.

DE AARD VAN DE KRITIEK DER AFGEVAARDIGDE VAN DE K.I.

V. — Wij meenen dat het E.K. der K.I. door de kritiek van de inwendige toestand van de B.K.P. aan de diskussie op de R.K.P. te binden, zich voor alles bekommerd heeft, de leden van de oppositie, zonder de minste aandacht over het ware karakter der tegenwoordige stellingen, in de oogen der partij verdacht te maken.

De leden van het P.B. tot de oppositie behoorende hebben een eerste antwoord gegeven op den brief van de K.I. van 18 Januari. De vier meerderheidsleden van het U.B. hebben op hun beurt een ontwerp van antwoord daar tegen gesteld.

Maar terwijl de meerderheid verklaarde, de ideologische opklaring der partij te willen, haar werkelijke versterking door een ernstige ontleding van de inwendige toestand, alsook van de tegenwoordige politieke voorwaarden in ons land, toont dat ontwerp in werkelijkheid niets anders dan de kommer deze ontleding te vermijden.

Sindsdien heeft het P.B. besloten de redevoering uitgesproken op het C.K. van 29 Januari 1928 door den vertegenwoordiger van het U.B. der K.I. te doen drukken en er de partij van in kennis te stellen.

In schijn hadden de leden der meerderheid deze vergadering van het C.K. gevraagd, om de oogenblikkelijke arbeid in de partij, in verband met de politieke toestand van het land te onderzoeken, in 't bijzonder voor dat wat betreft de loonstrijd en de militaire kwestie.

In werkelijkheid was de organisatie van die arbeider minste hun zorgen. In hun tusschenkomst was er zelfs geen sprake van. Zij maakten alleen gebruik van deze zitting, om te trachten een slag toe te brengen aan de leidende elementen der oppositie.

De vertegenwoordiger van de Kommunistische Internationale, teneinde de geimproviseerde en gemakkelijke formule van het «mengsel van het sektarisme en opportunisme» te omlijsten, door dewelke men tracht de oppositie te kenschetsen, was er in gelukt eenige zwakheden en dwalingen in de dokumenten der Partij, door Van Overstraeten opgesteld, te ontdekken, maar in de meeste gevallen (dit is vooral het geval voor wat betreft de thesissen op de militaire kwestie) waren deze dokumenten door heel het Centraal Komiteit onderschreven geworden.

Niemand denkt er aan die zwakheden en dwalingen te loochenen, maar ze worden bespottelijk overdreven, en door dit feit verliest de kritiek alle werkelijke waarde voor de opbouw van de partij op haar eigen politiek.

De kritiek van den vertegenwoordiger der K.I. der ordewoorden der partij in zake de Vlaamsche beweging, is een bewijs van de kampanje van verdachtmaking die onze meerderheidsmenschen voeren tegen de oppositionneelen.

De vertegenwoordiger van de K.I. beroept zich op het verslag voorgesteld in November 1927, dat « zich geheel en al plaatst op het terrein van een zuiver en gewoon Vlaamsch nationalisme ». Hij verwijt aan het verslag van als doel in de Vlaamsche beweging, de gewapende opstand te stellen, voor de schepping van een nieuwe onafhankelijke Staat, zonder zich te bekommeren over de kwestie van het verband van deze gewapende opstand met een andere, die van het proletariaat ».

De vertegenwoordiger der K. I. veinst niets te weten van al de vroegere aktie der partij in de Vlaamsche beweging, sinds jaren gevoerd en die haar reeds de sympathie gebracht hebben van de revolutionaire elementen. die zich in de rangen van het Vlaamsche nationalisme bevinden.

Hij gaat systematisch de pogingen door ons Vlaamsch blad gedaan, om de positie van de kommunisten in de nationalistische beweging, juist te omschrijven stilzwijgend voorbij.

Het is valsch te zeggen dat de partij onzijdig bleef. Onze Vlaamsche sekties en ons Vlaamsch blad hebben vastberaden den strijd gevoerd voor amnestie. Zeker er zijn fouten begaan, maar het is nietig de verantwoordelijkheid ervan op de oppositionneelen te schuiven. De waarheid is dat de oppositionneelen steeds hebben moeten vechten opdat in de partij een oplossing aan het Vlaamsch vraagstuk zou gevonden hebben.

Zoowel de vier meerderheidsmenschen in hun ontwerp, als de vertegenwoordiger van de K.I. maken gebruik van een lompe demagogische handelwijze, door te trachten te doen gelooven dat de oppositie de bazis van de partij verantwoordelijk wil stellen voor die zwakheden.

De documenten der partij in den loop van deze twee, drie laatste jaren geschreven weerleggen deze beschuldiging zoo dat het niet noodig is er nog verder op in te gaan.

HET OPPORTUNISME IN DE RANGEN VAN DE K.I.

VI. — Het is geen mengsel van sektarisme en opportunisme dat de zwakheden der partij veroorzaakten. Het is onder de dekmantel van een lawaaierige en revolutionaire phraseologie, een mengsel in de praktijk van ongeduldige verwaandheid en het niet begrijpen een werk van langen adem te volvoeren, teneinde het vertrouwen der massa te veroveren door een verlichte en een leidende deelneming, die zijn zwakheden maken.

De K.I. door het opportunistische ongeduld aan te moedigen, door de bluf aan te wakkeren, onderhoudt deze zwakheid Zij leidt naar de gemakkelijke belofte der uitvoering van al de taken van al de ondernemingen, zonder zich te bekommeren in welke mate deze beloften overeenstemmen met de mogelijkheden en de werkelijke bekwaamheden.

Aldus ontwikkelt zich de strekking om de werkelijke aktiviteit door de phrase te vervangen en belet in werkelijkheid de groei van de partij.

Van den anderen kant laat de nietherkenning der groote fouten van de leiding der K.I., gemakkelijk de verrechtvaardiging toe van de meest gevaarlijke fouten der leiders van rechts die deelnemen aan de leiding der afdeelingen van de K.I. Wij hebben het getoond voor dat wat België betreft in ons antwoord op den brief van de K.I. van 18 Januari. De poging, de zoogenaamde Belgische trotskisten, door hun « mengsel van opportunisme en sektarisme » verantwoordelijk te stellen voor de zwakheden der partij, is alzoo tevergeefsch.

Zeker de leden der oppositie hebben eene groote verantwoordelijkheid in de huidige toestand van de partij, maar deze verantwoordelijkheid berust voroal op de aarzeling en de onmacht die zij gedurende een zekere periode getond hebben, de partij te waarschuwen tegen de opportunistische zwakheden, aangemoedigd door de praktijk der K.I.

DE TOESTAND IN BELGIE

VII. — De huidige politieke toestand in België is gekenschetst door een doffe ontevredenheid der uitgebuite klassen tengevolge van de financieele stabilisatiepolitiek, het kapitalistisch offensief tegen de arbeidsvoorwaarden, der industrieele en administratieve rationalisatiemaatregelen en der militaire reorganisatieplannen, ingesteld door de burgerij in vooruitzicht van de voorbereiding tot den oorlog.

De burgerij vervolgt met geestdrift de samentrekking van haar krachten. De katholieke partij stelt zich een nauwere aaneensluiting van al de krachten tot doel, vanaf haar fascistische vleugel tot haar christen-demokratische vleugel, blijk gevende van een strekking tot eene strengere constitutie van een volledige burgerblok.

De geheele burgerij geeft openlijk blijk van haar voornemen al de lasten onder dewelke de arbeidersmassas gebukt gaan te handhaven en te verhoogen.

De sociaal-demokratie rekent er op tegen de wetgevende verkiezingen komen de ontevredenheid der arbeidende klasse te kunnen afdrijven door middel van demagogische beloften en alzoo de uitbarsting van een werkelijken strijd der arbeiders tegen de plannen der burgerij te verijdelen, en ook den weerstand der arbeiders aan de fascistische aanvallen te verhinderen. Op het ekonomisch terrein stelt zij gedwongen door de ontevredene arbeidersmassas looneischen, doch zij doet niets om deze eischen te kunnen verwezenlijken.

Zij zal trachten haar voorbedachte vijandigheid tegen iedere ernstige en wezenlijke verbetering van den toestand der arbeidende klasse te verbergen door de kwestie van de sociale verzekeringen en van de landpacht op het voorplan te stellen en door in de vakbonden een offensief op touw te zetten tegen de kommunisten en de revolutionaire arbeiders. In haar oogen zijn deze kwesties slechts onmisbare middelen aan de kapitalistische stabilisatie verbonden en die het toelaten de arbeidende klasse over haar werkelijk lot te bedriegen. Daarom leiden zij de arbeiders om den tuin door — zooals in Engeland — de kwestie van den nijverheidsvrede op te werpen.

In de militaire kwestie verbergt de sociaal-demokratie achter haar kermisgeraas aangaande de 6 maanden, haar volle en geheele verknochtheid aan het burgerlijk systeem van militaire reorganisatie.

De linkervleugel van de sociaal-demokratie vervult op dit oogenblik, terwijl zij geheel haar « vriendschap » en haar « sympathie » voor Sovjet Rusland uitkraamt, een der meest noodlottige rollen waarvan wij tot elken prijs het ware karakter aan de arbeiders moeten toonen. Zij tracht door haar linksche phraseologie de overgang van de arbeiders naar de K. P. tegen te houden. Zij tracht te bewijzen dat deze niet geroepen is in Westelijke Europa dezelfde rol als in Rusland te spelen. Zij is er op uit op elke verzwakking van de proletarische diktatuur in Sovjet-Rusland te spekuleeren om haar werk van verwarring te voltooien. De reformistische leiding der groote syndikale centrales, die deze ordewoorden houdt van de leiding der B.W.P., en zich dikwijls met deze laatste vereenzelvigt, tracht met alle middelen de actieve tegenstand van de massa tegen het burgerlijke offensief te beletten. Zij neemt daardoor op dit oogenblik de voornaamste post in het reaktionair werk van de sociaal-demokratie. Precies zooals de linksche politiek van de B.W.P. door haar huidige houding de waardevolste steun voor Vandervelde vormt kan de linksche syndikale beweging, onder de dekmantel van eenheidsformules en betuigingen van sympathie bij gelegenheid van toenaderingsreizen met de syndikaten van Sovjet-Rusland door een werkelijke passiviteit, de meest solide steun zijn voor Mertens.

De massa's die hun drukking op deze leidende elementen uitoefenen kunnen niet voor de partij gewonnen worden, dan wanneer deze duidelijk haar ordewoorden van eenheid toepast, terwijl zij zonder voorbehoud de houding der leiders geheel ontmaskert, die zullen trachten den arbeidersstrijd tegen te houden en te breken.

VOOR EEN WERKELIJKE REVOLUTIONAIRE AKTIVITEIT

VII. — In de situatie, kan de K.P. slechts werkelijk haar krachten schudden en zich uit haar stagnatie oprichten, dan door het vereenigen van een juiste en zorgvuldige analyse van de sociale krachten van het land met een even geduldige als ingespannen organisatiewerk. Het opportunisme heeft te lang het dagelijksch werk van het organiseeren eener massa-partij verward met een oppervlakkige agitatie, welke rechtstreeks naar het elektoralisme en de pseudo-revolutionaire demagogie leidt.

Na de ordewoorden in de ekonomische en militaire kwesties, in de Vlaamsche beweging, in de sociale verzekeringen, de boerenpacht te hebben vastgesteld, moet de partij in de eerste plaats het volgende doen:

a) De verbetering van de ernstige fouten die in het syndikale werk bestaan, moet met energie ondernomen worden. De snelle verovering, door komiteitsmaneuvers, bestuurderspostjes, bestaat altijd. De ernstige toepassing van onze eenheidstaktiek is niet meer mogelijk dan indien wij bij elke gelegenheid, door de juistheid van onze direktieven en onze toewijding, toonen waardig te zijn aan het vertrouwen der arbeiders. Dit laatste zullen wij — op duurzame wijze — aan het hoofd van onze organisaties dragen.

De « Chevaliers du Travail » moeten beslist overgaan tot de uitvoering der genomen beslissingen betrekkelijk de eenheidstaktiek.

b) Na een loutering en een voldoend theoretische omschrijving moet het verbindingswerk met de Vlaamsche beweging, die in een nieuwe belangrijke phase van haar ontwikkeling treedt, verzekerd worden

c) Ter gelegenheid van de kwestie van de boerenpacht, moet de partij een eerste werk van toenadering der boerenmassa's bewerkstelligen, door een groote agitatie-kampanje.

d) Met betrekking tot de betrekkelijke agitatie voor de reorganisatie van het leger en het oorlogsgevaar, moet de partij, rekening houdende met haar mogelijkheden, de organisatie van haar dagelijksch werk, zoowel onwettig als wettig, tegen het bourgeois militarisme ondernemen.

VIII — Zich op deze basis stellende, zal de oppositie zich zoowel in haar nationale als internationale strijd tegen elke aanval op de principes van de samenstelling der K.I. verzetten.

Zij roept al de uitgebuitenen op tot een onverzoenlijken strijd voor de verdediging van Sovjet-Rusland, eerste arbeiders- en boeren-Staat der wereld, terwijl zij een geheel juiste oppositie wil maken tegen elke verzwakking der krachten die haar in de daalhoven van haar moeilijken weg moeten leiden.

Zij roept al de arbeiders en uitgebuitenen van België op, de aktie der oppositie te ondersteunen in den strijd voor de zegepraal van het kommunisme

***

De ondergeteekende leden van het Centraal Komiteit en afgevaardigden vaststellend dat de resolutie van de K.I., die aangenomen en verdedigd wordt door de meerderheid van de Landelijke Konferentie, van de leden van de oppositie in de B.K.P. het opgeven van den strijd voor de verdediging hunner gedachte eischt, dat dit hen medeplichtig zou maken aan de fouten en zwakheden der meerderheid, fouten die zij meenen te moeten aanklagen en bestrijden;

Verklaren dat zij zich ten stelligste tegen deze verzaking verzetten die zij als een verraad van de belangen van de werkende klasse aanzien;

Verklaren dat zij met alle politieke middelen voor de verdediging hunner gedachte zullen kampen.

GETEEKEND:

Aerts, H.; Beaudoux, H.; Bertrand; B..., E.; Bourgeois, G.; Braem, P.; Canon, L.; Cloosterman, N.; Davenne, J.; Delaere; Deschamps; Detiste, J.-B.; Dufoing; Dewaet, A.; Deweerdt, F.; Dewolf, G.; Frenay; Gérard, M.; Hennaut, A.; Henneaux, Z.; Huet, J.; Lefebvre; Legrand; Lesoil, L.; Lootens, M.; Mathieu, M.; Matthys, G.; Massart; Mussche, J.; Pasteel, G.; Petit, O.; Pick; Plisnier, Ch.; P...; Polk, L.; Renery; Saussez, H.; Schools; Smets, L.; Sottiaux, P.; Triffet, A.; Vandenheuvel, L.; Van Doren; Van Hoegaerde; Van Melkebeke; Van Overstraeten; Verfaille; Vittorio.

De IXe zitting van het U. K. der Kommunistische Internationale

De IXe zitting van het U. K. van de K. I. heeft een groot deel van haar werk aan het syndikaal vraagstuk gewijd. Wij zullen op de voornaamste deelen van de gestemde motie moeten terugkomen. Maar nu reeds moet gezegd worden, dat zij slechts op enkele punten van de ontelbare beslissingen dezer laatste jaren terugkomt en ze tracht te bevestigen. Ook moet men zich afvragen of de strijd van deze laatste jaren zoo rijk aan ondervinding, geen lessen meebrengt die de kommunisten beter leiden kunnen in hun syndikaal werk?

Het blijkt niet dat Humbert Droz, die over de syndikale kwestie verslag uitbracht, zich die vraag ernstig gesteld heeft.

De kommunistische partijen hebben nochtans over hun syndikaal werk en de behaalde resultaten in het bijzonder niet te roemen.

In Duitschland zijn zij er op lange na niet in gelukt, ondanks de grofheid waarmee de sociaaldemokraten hun verraderspolitiek toepassen, het verloren terrein van de jaren 23 en 24 terug in te nemen. In Engeland konden de reformistische leiders, ondanks hun misdadige houding in de staking van 26, bijna in alle vakken, het overgroote deel der arbeiders terug onder hun leiding brengen. Alleen onder de mijnwerkers ontstond een langdurigere sympathie voor de kommunistische beweging.

In Frankrijk heeft de sektarische houding van de kommunisten in de vakbeweging en van de leiding van de C.G.T.U. zelf, talrijke arbeiders terug op den weg van het revolutionaire syndikalisme gebracht.

In België zijn de kommunisten er op lange na nog niet in gelukt bij een aanzienlijk deel der arbeidende klasse de meening te verwekken dat zij werkelijk haar beste en beproefde leiders zijn.

Echter, daar ligt juist de knoop. Op dien knoop beet zich de K. I. menig tand stuk. Hoe komt het?

Onbetwijfelbaar staat het grootste deel der kommunisten tot hiertoe bij de georganiseerde arbeiders niet geboekt, als een voorhoede, die immer, in den dagelijkschen arbeid, blijken geeft van onwankelbare volharding en onbedriegbare scherpzinnigheid. De kommunisten, in 't algemeen, zijn niet gekend als een groep elementen, die opschieten uit de diepten der massa, die aan haar vastgegroeid zijn, van kop tot teen, en door hun werk, *binnen in de vakbeweging*, in volle klaarte, tot haar leiding opklimmen.

Veeleer wordt de kommunist aanzien als een loensche manœuvrier, die door vooze behendigheid en slimme strikken, den arbeider in zijn netten vangen wil. Een onbetrouwbaar diplomaat, met onbegrijpbare revolutionaire praat, zoo stellen vele arbeiders zich de kommunisten voor.

Ongelukkiglijk konden vele opportunisten, die slechts den naam van kommunisten dragen, door hun linksche kwakzalverij slechts dergelijke meening verwekken. Maar al te dikwijls beeldt zich een *lid* van de Kommunistische Partij in, dat hij bij de gratie van het stalinisme, van zijn geboorte af, voorbeschikt is om de arbeiders met den neus te leiden, naar zijn fantazie of droomerij.

Zoo is het echter niet. De kommunist moet nooit vergeten dat, zoo hij tracht de arbeiders in den goeden weg te leiden, hij ook immer en zonder ophouden in de beweging te leeren en nog altijd te leeren heeft. Hij mag nooit een buitenstaander zijn, nooit als buitenstaander handelen. Aan de kommunistische beweging zal hij slechts kracht en diepe invloed geven zoo hij met gansch zijn wezen zelf aan zijn vakorganisatie gehecht is en haar werkelijk zijn krachten geeft.

Dit juist schijnt de diskussie van de laatste zitting van het U.K. van de K.I. nog niet te hebben klaar gemaakt.

KEMPENAAR.

UIT HET LAND

GENT

Het bestuur der Oppositie-groep dat de Stalinisten welke in Gent de Gent, brengt ter kennis van de leden, minderheid zijn, Zondag laatst een zoogezegde algemeene vergadering hebben belegd, waarop alleen enkele leden der Oppositie waren uitgenoodigd. Dit was natuurlijk met het inzicht en de hoop enkele « **stemmen** » te kunnen winnen.

Op die vergadering werd ook verklaard dat de Oppositie in België niet verplicht werd ideologisch te ontwapenen.

We waarschuwen onze kameraden. De rede van den afgevaardigde der K.I. welke in « Le Drapeau Rouge » van Zondag l.l. verscheen, is duidelijk en eischt **formeel** dat door elke oppositionneel ideologisch zou ontwapend worden. Hij verklaart terzelfdertijd dat het overeenigbaar is lid te zijn der K.I en de ideologie der oppositie aan te kleven.

Wat wil dat zeggen?

Afstand van ons gedachten of buiten!

Welnu, we ontwapenen **niet** ideologisch, omdat we vast overtuigd zijn dat wij werkelijk en ten volle het bolsjevisme dienen en meestreven.

Dat is ons laatste woord.

Naar we vernemen zou er een staking iutgebroken zijn in een der fabrieken van « Vooruit ». Aanstaande week zullen we de arbeiders daarover volledig inlichten.

***

« **De Kommunist** » is te verkrijgen:

Bij VAN DOOREN, Rooighemstraat, 96; « Arbeidershuis », Noorderkaai, 52; VAN MELKEBEKE, St-Pietersvrouwstraat, 83; Henri LAMOTE, Meulesteedschen steenweg, 470.

Bij bovengemelde makkers kan men ook abonnenten aangeven.

***

Iedere Zondag voormiddag, in het « Arbeidershuis », vergadering voor het perskomiteit. Kameraden die inlichtingen wenschen mede te deelen aan het blad, moeten zich rechtstreeksch tot het perskomiteit wenden.

***

Iedere Vrijdagavond regeling van de kolportage-tocht.

Kameraden, met meer moed dan ooit, aan 't werk!

YPEREN

Voor betere loonsvoorwaarden.

De loonen in Zuid-Vlaanderen blijven beneden het peil der levensduurte. Geschoolde arbeiders, z.a. schilders, timmerlieden, metsers verdienen 3 fr. 50 tot 3 fr. 75 per uur. In de textiel-nijverheid is het al even treurig gesteld. De loonen zijn er ongeveer dazelfde.

We bestatigen dat de reformistische vakbondleiders, niet de minste krachtinspanning doen om van die wantoestanden te verhelpen. De christenen en de onlangs gestichte Vlaamsche-Nationalistische vakbonden zwijgen evengoed en laten begaan.

Zullen de arbeiders langer zulke toestanden dulden?

Wat gewordt er van den eisch van 50 fr. voor de geschoolde arbeiders? De arbeiders in Zuid-Vlaanderen verdienen gemiddeld 40 t.h. **minder.** Zullen de leiders der reformisten het weer bij eene doodgewone eisch laten **zonder strijd?**

Het is reeds voldoende gebleken dat de meeste leiders der vakbonden achterut wijken op het oogenblik dat er moet gestreden worden.

Daarom zeggen we tot onze kameraden uit Zuid-Vlaanderen: zoo uw leiders uw belangen niet behoorlijk willen verdedigen, gooit ze over boord!

S.

Internationale Roode Hulp

EECKEREN

Op Zondag 25 Maart, om 10 u. 30,
GROOTE VOLKSVERGADERING
bij Van Ballaer, Moretuslei, 79, Eeckeren.

Lore Krelis zal er speken over: **Doel en werking der Internationale Roode Hulp; Over de internationale verdrukking; De Amnestiekwestie en de I.R.H.**

Arbeiders en Vlaamsche Nationalisten, allen daarheen!

WINTERSLAG

Op Zondag 25 Maart, om 11 uur voormiddag, in de zaal « **De Reisduif** » gemucht Stalen,

GROOTE PROTESTMEETING
tegen de uitlevering onzer gevangen kameraden Fasekas en Gasperini.

Arbeiders, in massa naar de proestmeeting!

Het gaat om het leven van twee onzer klassebroeders. Zoo Fasekas en Gasperini uitgeleverd worden, gaan ze een gewissen dood te gemoet!

Zult ge dat toelaten? Neen!

Sprekers:

Jef De Meyer, in 't Vlaamsch en **L. Guyomard,** in 't Fransch.

GENT

Verleden Zaterdag had te Gent een meeting plaats ter gelegenheid der 57e verjaring der Kommune en het 5-jarig bestaan der I.R.H.

Er was een talrijke opkomst en de uiteenzetting der kameraden Vermeylen, De Meyer en Minnaert werden met volle aandacht aanhoord.

De Meyer wees in het bijzonder op het geval van twee vreemde arbeiders welke op het punt staan uitgeleverd te worden, namelijk onze kameraden Fasekas en Gasperini.

Volgende motie werd voorgelezen en met algemeene stemmen aangenomen:

« De Gentsche arbeiders vergaderd in het Arbeidershuis, na de uiteenzetting te hebben gehoord over het geval Fasekas en Gasperini welke op dezen oogenblik opgesloten zitten in de gevangenis te Luik, teekenen krachtdadig verzet aan tegen de gebeurlijke iutlevering hunner twee gevangen klassebroeders en gaan over tot de dagorde. »

Uitgever: W. VAN OVERSTRAETEN
Boomstraat, 6, Brussel.